

her har nævnt, kunde blive tilovers til Kommuneskasserne, har jeg ikke noget imod gaar ind i disse. Det er fremhævet af en foregaaende Taler, at Kommuneskasserne virkelig have Krav paa nogen Godtgørelse for de Byrder, der i de senere Aar ere lagte paa dem. Kommuneskasserne maa jo bære Halvdelen af Alderdomsforsørgelsen, og det er en meget søjelig Byrde paa Folk, som man rundt omkring frymper sig temmelig meget ved. Et andet Punkt, som der ogsaa er megen Misforståelse med, er de Byrder, som ere paalagte Kommunen til Fordel for de uægte Børn. Det er jo en meget human og god Lov, men naar Kommunerne, efter at de i Forvejen ere blevne saa haardt bebyrdede, som de ere, skulle yderligere belastes med saadanne Ting, finder jeg, det er sin Orden, om de kunne faa Erstatning derfor. — Det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) talte om, at denne Spiritusstat stod i Forbindelse med den Militarisme, der herskede i de forskellige Lande. Jeg tror, det ærede Medlem der tager fuldstændig fejl; thi naar han vil se hen til de Lande, der have den højeste Spiritusstat, vil han se, at det er netop de frieste Lande i Verden, Norge, Sverige, England, Nordamerika og Frankrig, og det er dog ikke Steder, hvor Militarismen har Overtaget — ja, Frankrig kan jeg ikke nævne i den sidste Henseende, men det er dog et af de frieste Lande. For Resten er jo Spørgsmaalet ikke her egentlig — i alt Fald mener jeg, at vi kunne ordne det saaledes, at det ikke kan blive det — om en Formerelse af Statskassens Indtægter. Det er ikke Djemedet, og det er urigtigt, naar ærede Medlemmer have givet det Udseende af, at det, der tilføjtes, er en Udpumpning til Fordel for det provisoriske Ministerium. Det er det ikke. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) var ogsaa i Gaar inde paa Olfatten, og talte om, hvilken umaadelig Byrde den havde lagt paa Befolkningen, og hvad den havde kostet os. Men han glemte — og det skal han ikke, naar han vil tale Sandhed, og det vil han selvfølgelig — de Besparelser, Samfundet har haft ved det billigere Sukker, Petroleum og andre Artikler. Faktum er dog — lad os følge Sandheden, enten den passer os eller ikke — at Statskassen i Virkeligheden har tabt betydelige Beløb ved den da stete Skatteomlægning, og at disse Penge ere komne Befolkningen til gode. Den ærede Finansminister staar jo og klager sig hver Dag over den uheldige Handel, han gjorde. Naturligvis ere vi lige saa kloge som andre Folk, og have vi handlet ærligt med en Mand og han har ladet sig tage ved Næsen,

saa bryde vi os ikke om hans Klage, og han maa se at finde sig i det skete. Men det følger tillige af sig selv, at have vi for-tjent noget ved Handelen, skulle vi være glade ved det og ikke give det Udseende af, at det ikke er Tilfældet, for det passer ikke. — Hvad Møllen og Melet angaar, skal jeg ikke opholde mig videre derved; jeg er Modstander af disse to Slags Told, og det fordi jeg tror, at enhver Foranstaltning til kunstigt at hæve Kornets Pris, ikke er i Landbrugets Interesse. Landbruget maa gaa i Retning af Produktion af Fødevarer; det er det eneste, der duer noget, og den har holdt sig og været rentabel i de senere Aar. Det er Produktionen af Smør, Flæsk og den Slags Ting, som har vist sig holdbar, alt det andet har ikke duet. Jeg tror ikke, det skal gøres noget, hvorved Landbrugets Virksomhed forstyrres i dette Punkt. Dernæst kan jeg ikke være med til at fordyre Brødet, og der er ingen Tvivl om, hvad Meningen er med denne Told. Det er at gøre det muligt for de indenlandske Møllere at faa højere Priser for deres Mel, og skal Møllernes Mel koste mere, kommer sandelig Brødet ogsaa til at koste mere. Dette kan aldrig nægtes. De Herrer kunne lægge Sagen for os, hvordan de ville; det er dog et simpelt og klart Raisonnement. Jeg vil her fremhæve en Ting, at en Dre daglig mere til Brød for dette Folk udgør en Sum af 20,000 Kr. daglig, og altsaa i et Aar 7,300,000 Kr. Dette er Resultatet af blot en Dre mere daglig, og denne Jordyrelse kan meget let komme, selv om det grove Brød ikke skulde blive bestattet, hvad jeg dog frygter for det vil blive, thi det er ogsaa indbefattet i Lovforslaget. (Modsigelse). Jeg kan ikke se andet, end at alt formalet Korn er indbefattet i Lovforslaget. Men selv om det grove Brød ikke skulde stige i Pris, vil dog Sigtebrød og Hvedebrød stige i Pris, og disse Brødsorter nydes ogsaa i stort Omfang af Fattigfolk. Navnlig i Købstæderne er det meget almindeligt, at den fattige Befolkning lever saa at sige af Hvedebrød og Kaffe, fordi den ikke har Naad til at købe ordentlig Mad. Jeg kan ikke gaa med til et saadant Forslag, og maa altsaa, dersom dette Forslag nogen Sinde skulde blive til Lov, i alt Fald stemme mod denne Del af Lovforslaget. Det er jo meget beklageligt for de stakkels Møllere. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg uhyre gerne vilde være med til at gøre noget for dem, men vi kunne dog ikke bestatte hele Befolkningen til Fordel for nogle enkelte Møllere; det er nemlig ikke alle Møllere, der ere stillede paa samme Maade. Vi